

הַתְּנַעֲרִי מֵעֶפֶר קוֹמִי. לְבָשִׁי בְגָדֵי תִפְאֲרֶתְךָ עָמִי
 וְאָמַרְ הַקֹּל קוֹל יַעֲקֹב - כח התפילה לשנות את הטבע - יצחק ורבקה. ועוד'
 תפילת עוברי דרכים - חזקיהו - תפילת חנה - 250 איש - צעקת עשו
 רוצח על כהן גדול - ישראל ערבים זה לזה

**אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ: וּנְשִׁלְמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ:
 מִפִּי עוֹלָלִים וּוִינְקִים יִסְדֹּתָ עוֹ**

וְיָדוּעַ, שהתפילה הרצויה והמשובחת היא האמורה בְּדַבּוּר הַמְדַקְדָּק ובכונה
 בכל מלה ומלה, ושתהא התפילה בכללה שהאדם מתפלל לפני המקום
 מְתַקְנֶת וּמְסַדֶּרֶת על פי האמת והצדק, בלי שבושים וגמגומים בענין,
 ובלשון שתהא זו הולכת על דרך דקדוק לשוננו הקדושה, בכל תנאיה ובכל

משפטיה. (ספר הזכרונות למהר"ש אבוהב, והועתק בספר "שמושה של תורה")

"וְלִקַּח הַכֹּהֵן" - רמז לקדוש ברוך הוא. "הַטָּנָא מִיְדָךְ" - ראשי תבות:
 טעמים, נקדות, אותיות, וזהו מה שמוציא מפיו ולשונו חוץ מן הכונה,
 "וְהִנִּיחוּ לְפָנָי מִזְבַּח ה' אֱלֹהֶיךָ" - שאם מוציא מפיו בשלמות כהלכתן -
 מתקבלים לפני ה' ומעטרים את השכינה (הרש"מ ז"ל בספר "דבר בעתו". ח"א דף קיט)

...ומה מאד יתאונן אדם חי בראותו מאמר חז"ל: בני יהודה שהקפידו על
 לשונם - נתקימה תורתם בידם. והן בעון כאן נמצא אנשים - אפילו
 למדנים - שבלשון עלגים ידברו כצפצוף העופות מבלי שום שכל והבין
 במקרא... ורוב הלומדים לא חלים ולא מרגישים. רצונך לידע? בדוק
 בשלוחי ציבור המוציאים את הרבים ידי חובתם. ששליח ציבור אחד למדן
 בזמנו שנו לשונו לומר: ושמר צִאָתָנוּ [רחמנא לצלן], והוכיחו הגאון זצ"ל:
 שמור מוצא שפתיך, ושבת וכסית את צִאָתְךָ. (לחם הבכורים, הקדמת נסכד המחבר)

... ואל תשעה לדברי האומרים שאין צריך לדקדק, כיון שרז"ל אמרו: "וְדַגְלוּ
 עָלַי אֶהְבֶּה:" - ודלוגו עלי אהבה וכו', כי לא נאמר זה, אלא על תינוק או על
 עם הארץ שלא בא לכלל ידיעה, ולא על המחזיק בשבוש גאווה ובוז... (לחם

(הבכורים טז):

**וידקדק בכל אות ותבה, כי לכל אות יש מלאך, וכשמדלג, נמצא
 חסר אותו מלאך.**